

Strop de foc

Ştefan Doroftei Doimneanu

Strop de foc din trandafir
Ochi de fee din poveşti
Zbori pe zâmbet de zefir
Sufletu-mi să-l izbăveşti.

Nu te-abate de la drum
Aripi fă-ţi din zori fierbinţi,
Visul meu ce zace-n scrum
Reaprinde-l, să-l alinţi.

Pune-i iute trei dorinţi
Una roză-n nopti de mai
Alta rouă-n nopţi fierbinţi
Alta fără nici un strai.

Să topească primăveri
Prin tomnatice iubiri
Cu săruturi ca poveri
În năvalnice porniri.

Strop de foc din trandafir
Te fă sănge-n trupul meu
Prin vene să te răsfir
Să fiu iar un Dumnezeu.

Plimbă-mă pe noi cărări
Dă-mi din trup de cer pulsari,
În ochi triştii înviorări
Şi curaj ca la corsari.

Şi mai dă-mi stropi de senin
Să-mi cos gânduri pe-asfintit
Nori să prind şi să-i anin
De trecutul amuţit.

Să fiu vânt prin dor răsfrânt
Un portal spre nopţi de vis,
Răsărit cu suflet sfânt,
Pleoapa versului nescris.

07.09.2019